

РЕШЕНИЕ

№ 5644

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5706** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №18455 от 23.06.2020г. от [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Х. срещу Решение от 06.01.2020г., постановено по НАХД № 11451/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 362072- F409646/15.10.2018г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – С. с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл. 74, ал. 1 ЗСч в размер на 2480.67 лв., за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч.

С касационната жалба се иска отмяна на въззивното решение и потвърденото с него НП, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. С писмена защита от 24.09.2020г. се релевират за първи път основания за отмяна на НП по същество. Поддържа, че невъзможността да бъде публикуван своевременно ГФО се дължи на вътрешно-организационни проблеми в дружеството, Изтъква, че ГФО е публикуван на 01.11.2018г. и приет на общо събрание на акционерите на 31.10.2018г., свикано по силата на Определение на СГС VI състав по т.д. №1824/2018г. В тази насока излага

твърдение за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В подкрепа на последното изтъква, че нарушението е отстранено преди съставянето на процесния АУАН.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП, не се представлява. Представен е писмен отговор, чрез гл. юрк. Н. от 19.06.2020г., с която се изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на СГП счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е приел следната фактическа обстановка: [фирма], в качеството си на „търговец“ по смисъла на ТЗ, регистрирано в Агенцията по вписванията – Търговски регистър на 29.01.2008г., следвало да публикува, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – Търговски регистър, на годишния финансов отчет за 2017г. в законоустановения срок – до 02.07.2018г. (30.06.2018г. бил почивен ден).

Заявлението за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – Търговски регистър, на ГФО за 2017г. не било подадено от дружеството до датата на издаване на АУАН – 21.09.2018г., нито до 05.10.2018г., видно от справка в ТР. С обявление в ТР от 28.09.2018г., съобразно определение от 14.09.2018г. на СГС, ТО, било свикано общо събрание на дружеството за дата 31.10.2018г.

Дружеството било подало ГФО по чл.92 от ЗКПО за 2017г. с вх.№ 2205И0053218/30.03.2018г. по описа на ТД на НАП С. офис „С.“, съгласно която нетните приходи от продажби на дружеството за 2017г. възлизали на 2 480 675.63 лева.

Горните обстоятелства били установени от инспектори по приходите в ТД на НАП-С., въз основа на подадена към тях писмена информация с вх.№12-00-42/07.08.2018г. от АВ за юридическите лица, които не са подали ГФО за 2017г. в ТР до 02.07.2018г. (30.06.2018г. е почивен ден).

Въз основа на изложеното и съставения АУАН №F409646 от 21.09.2018г. било съставено процесното НП.

За да отмени процесното наказателно постановление СРС е приел, че клонът на чуждестранен търговец не е самостоятелен правен субект – самостоятелно

юридическо лице, макар и определени обстоятелства да подлежат на вписване в ТР. В тази връзка не е и самостоятелен търговец по смисъла на ТЗ, доколкото не попада в изчерпателно изброените в чл. 1 и чл. 56 от ТЗ категории. Изложени са подробни мотиви в тази насока, като в заключение СРС е приел, че клонът на чуждестранния търговец не може да бъде субект на вмененото му нарушение.

Така постановеното решение на СРС е правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 38 от ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган. Съгласно ал. 1 от посочената разпоредба всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година.

Настоящият касационен състав намира за неоснователен довода на касатора досежно причината за извършване на нарушението, а именно –наличието на проблеми от вътрешно-организационен характер, довели до свикване на общо събрание по съдебен ред, което от своя страна е довело до допускане на нарушение по чл. 38 от ЗСч. Касае се за нарушение на просто извършване, формално по своя характер, което е осъществено чрез бездействие, отчетено е закъснението. ЮЛ следва да понесе съответстващата му се административна санкция за осъщественото от него нарушение, което доколкото касае обективната, безвиновна такава, поради обстоятелството, че е ЮЛ, съобразно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН следва да бъде имуществена санкция. Приложените административнонаказателни норми са в съответствие с изискванията на чл. 27, ал.1 от ЗАНН. Своевременното провеждане на Общо събрание на акционерите, което би дало възможност на представляващия дружеството да изпълни в срок и следващи му се законови задължения, включително и това, за което е санкциониран, е въпрос на планиране, организация и полагане на дължимата грижа от страна на неговите ръководни органи, законни и/или упълномощени представители.

Неоснователен е довода на касатора за наличие на хипотезата на [чл. 28 от ЗАНН](#), за квалифициране на деянието като маловажен случай. Нарушението по [чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч](#) е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. В конкретния случай неизпълнението на административното задължение по ЗСч касае значими обществени отношения, свързани с изискването за публичност в дейността на търговските субекти и вярно представяне на информацията относно търговската им дейност, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. В този смисъл деянието не представлява маловажен случай и за него законосъобразно е наложено административното наказание.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане от страна на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. При съобразяване на разпоредбата на [чл. 63, ал. 5 ЗАНН](#) вр. [чл. 37, ал. 1 ЗПП](#), вр. [чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ](#), както и действителната фактическа и правна сложност на делото, определи същите в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.01.2020г., постановено по НАХД № 11451/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите направените разноси пред касационната инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.